

ДА ОБИЧАШ ИЗГУБЕНИТЕ

Дейвид Уилкерсън

17 Август 2009

В момента много се говори за ужасната ситуация, в която се намира света. Държава след държава изпада в притеснение и е на ръба на икономическо бедствие. Но в целия страх и бъркотия обзели света, Бог все още обича и спасява изгубените души.

Чудесното Му дело на спасение никога не се променя. То не се влияе от икономиката. Търсещият, осъждащ Свят Дух не се влияе от условията на Уол стрийт или от клатещите се световни финанси. Спасителната сила на Бог никога не е била ограничена от свитите банкови сметки.

Истината е, че нашия Господ изпълнява обещанията Си. Те винаги са „да и амин“ във всяко време и при всички обстоятелства. Бог не е обещавал да изпълни и снабди всичките ни нужди, стига да не сме безработни. Той не обеща да бъде Йехова Ире – наш снабдител – стига икономическото положение да не е плашещо.

Обещанията на нашия Господ никога не се променят. Това включва и обещанието Му да спаси изгубените.

Когато ни заповяда да отидем при целия свят, за да печелим изгубените, Бог не направи изключение. Той не каза: „Проповядвайте Евангелието на Сина Ми Исус Христос на всички нации, само не и в трудни времена.“ Той никога не каза: „Вярвайте в спасението на много хора, но не и когато света е жестоко разтресен.“

Слава на Бог, че никога не каза, че света е твърде зъл, закоравен и предаден на похот, за да бъде достигнат от добрите Му новини. Никога в историята Бог не ограничи нежните Си милости, и никога няма да го направи. В момента Америка и останалия свят все още могат да бъдат пощадени от наказание, ако има истинско покаяние. Разбира се, за това ще е необходимо голямо смирение и масово обръщане към Господ. Но нашият Бог никога не е отменял невероятното Си милостиво предложение.

Всъщност, Господ е направил така, че никой да не трябва да погине. Писанията ни казват, че Бог не се наслаждава в смъртта на несправедния. Напротив, Той даде собствения Си Син, така че никой да не загине, а всички да имат вечен живот.

Света намрази Христос, Който ги обича, въпреки че беше великия Божий дар.

Исус заяви, че е дошъл, за да потърси и спаси изгубените. Този, Който имаше властта да покори ветровете и вълните, Който можеше да изпрати огън от небето, за да унищожи нечестивите, Който беше облечен в праведност, същия този Исус дойде като смирен слуга.

И донесе изцеление за хората. Христос слушаше търпеливо, когато съкрушени, страдащи множества Го молеха за освобождение от мъките си. Той отвори слепите очи. Накара сакатите да ходят. Изцери болните. Отвърза езиците на немите и отпуши ушите на глухите. Исус възкреси дори мъртвите. С две думи, Христос освободи пленниците, точно както каза, че ще направи. Той с вяроност разчупи всяка форма на робство, с която се сблъска.

Истината е, че никое човешко същество не е обичало света повече, отколкото го обикна Исус. Той скърбеше за тях като за разпръснато стадо, което се нуждае от пастир. Плака заради духовната слепота и даде живота Си за тях на Кръста. Никой човек в историята не трябва да бъде по-обичан или уважаван от Него. Христос трябва да е ценен и почитан от всички. Но въпреки цялата Му жертвена любов, светът го намрази без причина.

Имаше хиляди причини света да обича Исус и нито една да Го мрази. Какво направи Той, за да бъде мразен и презрян? Евангелия Го описват като мил, дълготърпелив, пълен с нежност и милост, прощаващ, не желаещ да погине никой човек. Вършеше само добро. Никой никога не е имал причина да Го мрази. Защо е тази дълбока, зла омраза срещу Христос? Защо е насилието срещу Него и името Му?

Исус беше мразен от света, защото дойде като светлина, за да освободи света от тъмнината. Йоан пише: „Но това е осъждането (причината, поради която Го мразят), че светлината дойде на света, но хората обикнаха тъмнината повече от светлината, понеже делата им бяха зли. Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината и не отива към светлината, за да не би да се открият (укорят) делата му“ (Йоан 3:19-20).

Исус каза за Себе Си: „Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, а ще има светлината на живота“ (8:12). Това обяснява причината, поради която толкова много мразиха Исус. Евангелието Му е призив към света да „отхвърли делата на тъмнината и нека да облече оръжията на светлината“ (Римляни 13:12).

Ето я причината, поради която тогава и сега света мрази Христос.

Исус обеща да освободи грешниците от оковите на тъмнината и от всяка сатанинска сила. Но те не искаха това. Защо? Онова, което християнина вижда като свобода, света вижда като робство.

„Свобода? Каква свобода? – питат те, когато им я предложим в Христос. Аз вече съм свободен. Свободен съм от всички забрани, от всички сексуални табута. Свободен съм и от

робството на Библията. Свободен съм да се моля на който искам бог, а в моя случай, това не е никакъв бог.”

Простата истина е, че света обича нещата от този свят. Обичат и удоволствията от греха. Както каза Исус - те предпочитат тъмнината. Следователно, както Исус предупреди учениците Си: „Понеже ви избрах от света, света ще ви намрази, точно както намрази и Мен.”

„Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, а Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази” (Йоан 15:19). Защо е така? Защо е тази омраза срещу нас, просто защото обичаме Господ? Исус обяснява: „Ако светът ви мрази, знайте, че преди вас Мен е намразил” (15:18).

Затова обществото прави страхотни усилия даzakлейми всичко, което е свързано с Исус... защо има толкова много презрение към последователите Му... защо съдилищата се опитват да направят споменаването на името Му незаконно... защо има такова отвращение, дори потъпкване на правата на онези, които твърдят, че Библията е техния морален компас. Всичко това е така, заради мисията ни на носители на светлината.

Помислете за това: като свидетели на Христос, ние сме призовани към привидно невъзможна задача. Ние караме светските хора да се откажат от най-скъпите за тях неща – греховете им. В техните очи християнския живот на чистота и святост, изглежда като форма на робство. Нашата представа за рая на тях им изглежда повече като ад. Когато ни чуят да говорим за Евангелието, това е обида за начина им на живот. Евангелието на Христос ги призовава да се покаят от греховете, които обичат и от това, че отхвърлят Бог, Който умря за тях на Кръста. Ние ги призоваваме към живот на святост, а те са прекарвали целия си живот, опитвайки се да умъртвят всяка мисъл за някакъв си ден на разплата.

Евангелието на Христос им казва също и, че човешката им доброта и морал не заслужават вечен живот. Призоваваме хора, които сами са се издигнали, да умрат за себе си и собствените си егоистични амбиции и да дадат живота си за другите. Декларираме, че собственото им чувство за достойнство е нищо в Божиите очи. Такова Евангелие е заплаха за короната им – личните им постижения, нещата, за които са работили дълго. Ако им кажете, че праведността им не заслужава спасение, те ще ви презрат.

На последната вечеря, Исус каза: „Нова заповед ви давам”

(Йоан 13:34)

По време на последните Си мигове с учениците преди разпятието, Исус предупреди: „Някои от вас ще бъдат убити, други ще бъдат хвърлени в затвора, а всички ще бъдете преследвани” (виж Йоан 16:2). Какво послание за сбогом само. Учениците щяха да бъдат мразени, разглеждани като утайката на обществото!

Но Исус им даде слово на напътствие. Кой бяха последните Му инструкции? Ставаше дума за това как да достигнат своето поколение, след като Той си отиде. Това напътствие нямаше нищо общо с методи на евангелизиране. Исус вече им беше казал, че трябва да отидат по целия свят и да проповядват Евангелието, и че щяха да се нуждаят от силата на Святия Дух, за да успеят. Тези две неща вече им бяха ясни.

Сега Исус им каза: „Давам ви нова заповед.“ Неговите думи бяха ясни: „Ако се покорите на тази нова заповед, всички ще разберат кои сте и какво точно правите. Може да ви мразят. Може да ви наричат фанатици и да ви отлъчат от синагогите си. Но ще видят и ще разберат, че сте Мои.“

Ето я заповедта на Исус към учениците: „Нова заповед ви давам: да се любите един друг; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друг“ (13:34). Обърнете внимание, че това не е въпрос на избор, а е заповед на Исус. И точно тук трябва да започне всяко евангелизаторско усилие.

Вижте, Библията казва ясно, че трябва да нахраним бедните и църквата винаги вярно ще прави това. Трябва да вършим много добри дела и да проповядваме смело Христос. Но ние трябва да пробием „гъстата тъмнина“, да се хванем за тази нова заповед на Исус. Защо покорството към нея е необходимо, за да пробием тъмнината? Христос обяснява: „По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си“ (Йоан 13:35).

Според Исус, само този вид любов – към братята – ще привлече вниманието на изгубеното поколение. Това е същата, отричаща себе си, жертвена любов, която Исус показва към всеки от нас. Но тази любов към брата ни в Христос не може да бъде изпълнена само на думи, а трябва да е на дела.

Тази заповед изпълнява две неща. Първо, тя е единствения начин да отговорим на омразата, която идва от света: „Както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един друг“ (13:34). Любовта ни един към друг е прибежище и сигурно място за всеки в Христовото тяло.

Второ, чрез тази заповед Святия Дух показва на нашето поколение огромната им нужда. Защо толкова много младежи се втурнаха в безпаметни пиянски гуляи? Защо, както никога досега множествата се обръщат към наркотиците? Защо расте броят на самоубийствата? Обяснението е просто – хората навсякъде по света са наранени. Масите боледуват от грях, а множества са заразени от празнота.

Хората днес почти няма на какво да вярват. Уважавани институции се сриват. Разпадат се икономическите и морални структури. Няма сигурност – финансова или лична. Към кого могат да се обърнат хората? Къде могат да намерят пример за истинска, трайна любов в такава нестабилно, опасно време?

Светът се нуждае от нагледни проповеди – силни лични примери за Божията любов.

В Йоан 17:21, Исус каза тази молитва: „Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Теб, така и те да бъдат в нас (едно), за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.“

Помислете – дори и в последните Си мигове, Исус все още копнееше за изгубеното човечество и даваше на църквата Си специфични указания за това как да спечелят множествата. Замислете се за последните Му думи по темата: „Бъдете като едно! Оставете настрана всички борби и разделения, така че света да може да повярва в Мен.“

Може да си мислиш, че това звучи твърде опростено. Наистина ли така църквата ще достигне закоравените сърца? Така ли трябва да воюваме срещу тъмнината? Наистина ли просто като се обичаме истински, това ще даде свръхестествена сила на борба с омразата?”

Отговорът е: да, абсолютно да! Според Исус, силната Божия любов се открива най-ясно на света чрез безусловната любов между Неговите хора.

В този момент, една от главните стратегии на Сатана срещу църквата е, да посади разделения и борби в нея. Накъдето и да погледна в тялото на Христос по света, аз се убеждавам, че орди демони са били изпратени зад църковните стени. И целта им е да унищожат любовта на християните един към друг.

Стратегията на дявола е тънка – той настройва раса срещу раса и богати срещу бедни в тялото Христово. Специално расовата борба в целия свят е подхранвана чрез телевизията и другите медии. Не съм виждал такава омраза да се излива от години, а сега се просмуква през стените на Божия дом.

Благодаря на Бог, че Таймс Скуеър Чърч се издигна над цветовете и разликите между бедни и богати. Всеки, който влезе в църквата ни е третиран с еднакво уважение и любов. Наслаждавали сме се на Божието благословение в продължение на 22 години и вярвам, че това до известна степен е така, защото сме се покорили на Христовата заповед да се обичаме един друг, както Той ни обича.

Разбира се, всеки християнин твърди, че няма предразсъдъци. Но ако не се покорим на Бог в това отношение, ако не извикаме към Него да премахне и най-малкото семе на разцепление от сърцата ни, свидетелството ни към света ще изгуби силата си. Няма да има с какво да ударим тежката тъмнина. И свидетелството, което Бог ни е поверил, ще се изгуби.

За съжаление, религиозният свят е бил разделен в продължение на векове.

Във всички поколения християните са били разделяни от ужасни разцепления. Брат е излизал срещу брата, сестра – срещу сестрата, цели деноминации са били унищожени.

Истината е, че истински обичам брат си, само когато мога да стоя рамо до рамо с него и да хваля Исус. Знам, че истински обичам брат си, когато мога уверено да застана пред трона на Христос и да кажа, че нямам нищо в сърцето си срещу него. Знам, че истински обичам брат си, когато изпитвам към него същата любов, която Исус изпитва към мен.

Как се обичаме истински един друг по начина, по който ни обича Христос?

Това се случва, когато простим на онези, които са ни наранили, както ни прости Христос.

Когато се пресегнем към отстъпилите и направим всичко по силите си, за да ги възстановим.

Когато уважаваме другите повече от себе си.

Скъпи светии, днес ви моля: оставете всяка горчивина, борби и неуважение. Не възпрепятствайте Божието благословение в живота и дома си. Покорете се на новата Му заповед и си спомнете Словото Му: „По това ще познаят, че сте мои ученици, когато се обичате едни други!” Тогава изгубените ще видят и познаят Божиата любов – чрез покорните Му, радостни, жертващи се хора – църквата. Амин!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2009 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Loving the Lost](#) / [Да обичаш изгубените](#)